

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-89.

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-86.

Mal számunk főbb közleményei: Vessézzük: A vallás- és közoktatásügyi költségvetés.

A vallás- és közoktatásügyi költségvetés.

(b.) A vallás- és közoktatásügyi miniszterium 1900-ik évi költségvetése közel hat millió koronával mulja felül a megelőző évet.

Harminczhárom év, a kiegyezés éve óta az országos költségvetéssel együtt a tárcza költségvetése, kivált az utóbbi években jelentékenyen emelkedett ugyan, de a százalékos növekedés alig jöhet tekintetbe.

Hogy a vallás- és közoktatásügyi tárcza költségvetése mind maig a hamupipóke szerepét viszi a többi tárczáké mellett, annak oka egyszerűen az, hogy államfeladataink nem érezték a kulturális kiadások valódi szükségét.

Igaz, hogy ezeket az intézkedéseket az alsó-, közép- és felső szakiskolák sikeres végzése miatt kikerülni nem lehet. Ennyit észrevesz minden praktikus gondolkodó magyar, de nyomban hozzáteszi, hogy létök, mar tudniillik az elemi és középiskoláké, csupa theoria, mely szónak hallatára rögtön összeranjta minden gazda a bugyelláris zsinórját.

Vagy ha még odáig emegy, ha a nevezett iskolák bizonyítványait, közlők az érettségit reális értéknek tekinti, mert diplomákra, pályákra, egy évi katonai önkéntességre nyit utat, de eszégbába sem jut az iskolát magáért, az általa nyújtott ismeretekért becsülni, sőt örülni, ha bizonyítványával kezében végleg becsut mondhat neki, egykorí kinődszka színterének.

Arra, hogy éppen ezeket az iskolákat kellene megadni az ismeretek, a tanulmányok megszerzésének szilárd módszerét, hogy ezekben az iskolákban szerzett ismeretekkel és tudományokkal a társadalmi és állami élet alapelveit, az értelmi és erkölcsi rendet szívná magába szelapokon alkotná meg meggyőződését az igazról, jóról és szépről, vajon melyikünk gondolja?

Es ha az nem gondol az iskola ilyen javaira, a ki belőlök kikerül, a ki hasznát veszi, mert gondoljon rá maga az iskola, mely a közönség szolgálatára van. Így esik meg, hogy társadalmi és állami szelők együtt az iskola az egyedül szilárd-

művész munkáját csak a társadalmi illem kényszere alatt fizetni meg.

Amnyi bizonyos, hogy ennek az országosan elterjedt felfogásnak megtörésére hivatalból semmi sem történik. Így esik aztán meg, hogy a takarékoskodást nálunk mindenki a művészetben kezdi, a könyveken folytatja s az iskolán végzi.

Semmi sem bizonyítja inkább az e téren történt mulasztást, mint az, hogy újabb időben a harminczhárom év óta uradalm levő politikai rendszer legvégén kezünk nagyobb mérvű erőfeszítést tenni a földművelési, ipari, kereskedelmi ismeretek elevenebb terjesztésére, holott épen ilyen ismeretek terjesztésével kellett volna kezdeni az ország új életének korszakát. E késői ébredés azt agyanut kelti, hogy a hosszsan tartó politikai szisztéma nyújtott több gond volt az aratásra, a ma nyújtotta haszon élvezésére, mint a vetésre, melyre csak akkor kényszerülünk, midőn az egykor buja föld kezdi megtagadni áldásos természetét s az ártatlan juhosokk kimerültek a folytonos nyírás alatt.

Nohát ez is valami! Érezzük a szükség kényszerítő hatását, s ha ez így tart, meg is becsüljük majd a közvetlenül hasznát hajtó szakiskolákat. Innen azonban óriási messze van még a szakiskolák törzset alkotó egyéb intézeteknek, például az elemi iskoláknak s a középiskoláknak megbecsülése, mit a hivatalszolgáknál rosszabbul fizetett neptanítóink s örök panaszszal teit középiskolai tanáraink állapota tanúsít.

Igaz, hogy ezeket az intézkedéseket az alsó-, közép- és felső szakiskolák sikeres végzése miatt kikerülni nem lehet. Ennyit észrevesz minden praktikus gondolkodó magyar, de nyomban hozzáteszi, hogy létök, mar tudniillik az elemi és középiskoláké, csupa theoria, mely szónak hallatára rögtön összeranjta minden gazda a bugyelláris zsinórját.

Vagy ha még odáig emegy, ha a nevezett iskolák bizonyítványait, közlők az érettségit reális értéknek tekinti, mert diplomákra, pályákra, egy évi katonai önkéntességre nyit utat, de eszégbába sem jut az iskolát magáért, az általa nyújtott ismeretekért becsülni, sőt örülni, ha bizonyítványával kezében végleg becsut mondhat neki, egykorí kinődszka színterének.

Arra, hogy éppen ezeket az iskolákat kellene megadni az ismeretek, a tanulmányok megszerzésének szilárd módszerét, hogy ezekben az iskolákban szerzett ismeretekkel és tudományokkal a társadalmi és állami élet alapelveit, az értelmi és erkölcsi rendet szívná magába szelapokon alkotná meg meggyőződését az igazról, jóról és szépről, vajon melyikünk gondolja?

Es ha az nem gondol az iskola ilyen javaira, a ki belőlök kikerül, a ki hasznát veszi, mert gondoljon rá maga az iskola, mely a közönség szolgálatára van. Így esik meg, hogy társadalmi és állami szelők együtt az iskola az egyedül szilárd-

nak hitt érdekek tengelye körül forog, hit nélkül, meggyőződés nélkül, karakter nélkül.

A közélet megnyilvánulásai, minőket a fajgyűlölet, a felekezeti ellenségeskedés felbuzgátsa, a holdkóros spiritizmus terjedése napról-napra mind sürűben hoz színrre, a társadalmi élet oly körös elválasztását mutatja, melyre az orvos-szert megint csak az erkölcsi elvek szilárdságától, ezt a tudományok kultuszától, valamennyit az iskola megbecsülésétől lehet remélni.

Igen ám! csak hogy e czérra megint a mai iskolán kellene végrehajtani azt a reformot, mely megszabadítaná a szofisztika czafrangjától s oda emelné, hogy a törvényesség belátásának váljék szilárd intézményvé.

Wlassics a Riviera verőfényes ege alatt járja a magyar kikelet közöledését. Ilthon véle sem mutatkozik annak, hogy eszmí zsongának parlamenti körökben. S míg köztöltünk az ajkák és tollak ezrei zengik beszédese miniszterelnökünk dicsőretét, kinek tradíciói vannak a magyar közművelődési egyesületek életében, a vallás- és közoktatásügyi költségvetés fokozása senkit cselekvésre nem indít. Még a szép beszédek, a kultúra e leghatalmasabb emeltyűtől is megfoszt bennünket az indemnyit záros határidőre. Várni, és tovább várni! ez a magyar kultúra sorsa, míg visszatér, vagy eljön az államférfi, a ki a közművelődés ügyét elodázhatalan szükségessé emeli.

Budapest, márczius 20.

Az országgyűlési függelékben az 48-as párt értekezlete. Az országgyűlési függelékben az 48-as párt e hó 21-én, délután 6 órakor, Kossuth Ferenc emlékeire alatt a párt helyiségeiben értekezletet tart, melynek tárgya az igazságyi tárcza költségvetése lesz.

Bizalom Ugronnak.

Az Ugron-párt lapja tegnap tudósítást közölt arról a bizalomnyilvánításról, a mely Székely-Udvarhelyen nyilatkozott meg Ugron Gábor iránt. Udvartudósítást ma a következőkben értesít bennünket arról a bizalomnyilvánításról:

Vatóságos halottgyónás volt Székely-Udvarhelyen vasárnap, e hó 18-án. Ekkora hivatást ösze a székely atyafiakat a „székely országn” rehabilitálására a sz-udvarhelyi vasarterti kórosmába. Hirdetés, személynkénti felhívás, rábeszélés nem hiányzott és noha országos eszár volt, a kijelölt órára alig néhányan jöttek el a rendező Ugron Jánoson, Ugron Zoltánon, Tibád Antalón s pár új kormánygártn kívül. Ekkor a rendezők előveték a zenekart s az bement a városba publikumot gyűjteni. A cigány zenekar vajmi keves publikumot hozott, tehát kiállították a koesma kapujába a rendezőket. Ezalatt dél lett, a vasár színelvél s a városos atyafiak közül annyi a menyü bement a koesma udvarára. Ezt az alkalmat megragadta a néhai nemzeti párt elnöke, dr. Nagy Samu s kijelentette, hogy az Ugron elleni vádaskok ellen titakozni jöttek ösze. (Általános helyeslés a rendezők sorában.) Ezután meg harom órd nemzeti párti díszszónok lekesedett az önzelen (!) székely országnal s ezzel a bizalmi gyűlés véget ért.

Egyeb baj nem történt, mert a rendezőkön kívül újságívos ember öt sem volt.

Igy majd azt gondolják, hogy a vasmaeska rendezője két halasz az ökle körülte csavarta és faradtan kunkorgatta a lába mellé.

— Nehez, jó néhéz! — kiáltott minden különösebb öröm nélkül Bálint, ki nyugodtan szokott dolgozni.

Demi jó nagyot szált a pipáján és kétékedve vette oda: „Tan csak nem viza? Tusko lesz az komám, bele ne szakadj.” Mert Bálint mind nehezebben vonta a halót. Gubócz is lecsapta a lapátot, segítette neki. Demi nagy szemtel dőlözött. Az már bizonyos, hogy van valami a halóban. Mi? Egy vasmaeska akadt bele. Mind a hárman káromkodtak, a mint meglették az egyik felkösant. Demi mindjárt pályára vette a haló köteleit, s úgy vonták ki nagy nehezen. Dologt adott, míg a esonakba emelheték.

Teljesen ép vasmaeska volt, visszahajló három ággal és jó termeltet. Egy darab lánca is maradt meg rajta abból, a melytől elszakadt. Meddig lehetett vízben, ki tudná? A rozsdás bizony befogta, de meg nem rontotta. Hanem a halót ösze-vissza lepte, azzal ugyan hiába menének már a halnak. Kar is, haszon is, a mint veszi az ember. Ma azonban nem vihettek haza halat. Holnapra meg nincs haló.

Gubócz jól megnézte a vasmaeskat s azt mondta, szép jószág. Demi rozsdás vasnak találta. „Mit? — kiáltott Gubócz — százon felül ér. Legalább is 130 forintot.” Bálint a szészakadozott halót alyáért és a kötelesoval fenyegette meg alyáért két pajtasat. „Bizatok a szidóra az árat. Most pedig vigyük haza” — szólt rossz kedvűen.

A mint ezeket fölfele, Gubócz és Demi megint csak a vasmaeska értéken veszekedett s ugyan-csak elmondták egymást mindennek. Bálintnak már-már kedve volt, hogy vagy mind a kettőt, vagy a vasmaeskat vigye dohja. Ilyen zsidóások közt érték a partra, a hol mindjárt a partra ezilpelt a nagy vasat.

— Hat ez micsoda? — kérdezte a parti rendőr.

Elmondták mindent. A rendőr beleirta a könyvébe a nevéket.

— Ezt a vasat pedig innen tovább vinni nem szabad, mert ez talált holmi — figyelmeztelte szigorun a rendőr a halászokat.

De ha nem most, hat egy pár nap mulva elvihetik. Elhelyezték szeretettel a parton, egyik szánt elvagták a főtábe s a karikájánál fogva kötéllel kötötték valami ismerős halászbarkához.

A kvóta-kérdés.

Ugy halljuk, hogy a képviselőház hofnapí ülésén Széll Kálmán miniszterelnök indítványt fog beterjesztetni, a melyben arra szóltja fel a házat, hogy válassza meg a kvóta-deputációt.

Nagyon helyesen van. Valóban itt a legfőbb ideje, hogy gondoskodás történjék a kvótáról, mely csak ez év június 30-ig van megállapítva. Készséggel elismerjük, hogy ebben Széll Kálmán közjógi lelkiismerete nyilatkozik meg, respektálása az 1868. XII. tezik ama világos rendelkezéseinek, a melyek szerint a meddig nincs kvóta, addig nem lehet delegáció. Ezt a törvény úgy fejezi ki, hogy a közönségi kollégekhez való hozzájárulási arány előr megállapítandó.

De ebből az alkalmából vannak bizonyos kérdések és kétégyek.

Kivál fog tárgyalni a magyar kvóta-deputáció? A törvény szerint mással nem tárgyalhat, mint az osztrák reichsrath által megbízott küldöttséggel; bizonyos azonban, hogy az osztrák reichsrath egy hónapon belül nem ül ösze, tehát kvóta-deputációt sem küldhet ki. Erre vonatkozó nézetünket különben elmondottuk tegnap s azóta senki sem győzött meg arról, hogy az osztrák kvóta-deputáció már kimerítet mandátumra, a reichsrath határozata nélkül, ugyszólván automatic, felajúthatnak.

Mi lesz tehát a magyar parlament teendője Széll Kálmán indítványával szemben? Kétégytelenn lehet vita tárgyalni tenni, hogy ezélszerű-e nekünk akkor küldeni ki kvóta-deputációt, mikor nincs meg és nem lehet meg osztrák részről az az országos bizottság, a melylyel a törvény szerint akudozást kell folytatni. De ez nem lényeges. Az országgyűlésnek utóvegre is nincs hivatalos tudomása arról, hogy mi történt Ausztriában, tehát, ha belonyja a szemet, teljes jóhiszeműen választhat akar már hofnap kvóta-deputációt.

De azután ez mit fog csinálni? Ennek már feltétlen kötelessége megvizsgálni, hogy a kikkel tárgyalásba bocsátkozni, jogositva vannak-e azok nevében beszélni, a kiknek a nevében beszélnék. Meg kell néznie, rendben van-e a meghatalmazásuk? Kiköt kaptak? Körber utól? Akkor nem ér semmit, mert nekünk nem az osztrák miniszteriummal kell egyezkednünk, hanem az osztrák reichsrathal. Egy szóval: a magyar kvóta-deputáció, a melylyel a magyar országgyűlés most fog küldeni, senki mással a kvóta felől tárgyalásba nem bocsátkozhatik, mint az osztrák reichsrath által ugyanezek most megválasztandó kvóta-deputációival.

Ha megenni, semmi munkát végez, a melynek nincs semmi jogi értéke s a mely nem szolgáhat a magyar törvényhozásnak semmiféle határozata alapjául.

Adog tehát, míg az osztrák reichsrath is meg nem választja a maga kvóta-bizottságát, a magyar kvóta-bizottság ki lehet küldve, de semmiemü tárgyalásokba — nem lévén kivel — nem bocsátkozhatik.

Mi úgy hisszük tehát, hogy egészen felesleges sietés a kvóta-bizottság megválasztása felől már hofnap intézkedni. Minek várakozzék az a szegény deputáció egy hofnapig, teljes bizonyossággal arra, hogy tárgyaló-fele nem jelennek? Vagy

újra a törvénynek valamely kikerülését tervezik?

Ezt hofnap a képviselőházban, ha Széll Kálmán csakugyan megteszi az indítványát, feltétlenül tisztába kellene hozni.

Ugron Gábor zabszállítása.

— Az öszeferheltségi bizottság ülése. —

Ki követett el inkorrekttséget? Ki követett el olyan dolgot, a melyet elkövetni nem lett volna szabad? A hadügyminiszter-e? Ugron Gábor-e? Avagy mind a kettő-e?

Ezeket a kérdéseket van hivatal tisztázni a képviselőház öszeferheltségi bizottsága, a mely elébe kerültek az Ugron Gábor literálási dolgai Olay Lajos orsz. képviselő, Kamász-Nagy Sándor és Pratanosky Bertalan, valamint Solyossy Márton budapesti polgár bejelentései alapján.

Az öszeferheltségi bizottság, mely a minap csak némi formalitásokat intézett el, ma délután bocsátkozott bele az ügy érdemleges tárgyalásába, kihalgatván egyrészt Olay Lajos képviselőt és Solyossy Mártont, másrészt magát Ugron Gábot.

A kik azt hittek, hogy az öszeferheltségi bizottság rövid félóra ülést után ki fogja mondani, hogy inkompatibilitás esete nem forog fenn s hogy ezzel az odózus ügy lekerül a napirendről, alaposan tévedtek. A kérdések, melyeket Olay Lajos sine ira et studio, kirázólag az ügy tisztázása érdekében fölvetett, olyan természetűek, oly súlyosak, oly megdöbbentő tartalmúak, hogy azokon nem lehet csak úgy egykönnyen atsiklani.

Ezekre a kérdésekre a legujobb nyilvánosság előtt, a legalaposabb módon kell megadni a választ, hogy az ország hadd lássa, mi igaz az Ugron ellen a legutóbbi időkben fölhozott vádakból.

Mi csak ismételhjük, a mit már nem egyszer elmondottunk ebben a dolgban: hogy merőben mellesnek tartjuk, miféle határozatot fog hozni az öszeferheltségi bizottság, mert nem az inkompatibilitás kérdése fontos az ügyben, hanem a politikai tisztesség. De azok után, a mik ma a bizottságban történtek, nem tartjuk kíváncsnak, hogy a bizottság kénytelen lesz kimondani az öszeferheltséget, ha — a niben kételkedni sem okunk, sem jogunk nincs, — az igazsághoz híven, a tények szerint fog ítélni.

Micsoda szánalmas szerep volt ma az Ugron Gábot! Valami védőirat-félet olvasott föl, a melyben azt hangsúlyozta, hogy ő nem vállalkozó, hanem eladó és hogy ő már nem szállt, mert e hó 17-én elcsépte a híreltást az utolsó zabszemig.

Vallalkozó — eladó! Ugron ur mily finoman distinguál! És milyen erősen hangsúlyozta, hogy már elvezette a szállítást! Hogyan? Azt akarja ezzel mondani, hogy tehát most már ne bántssak? Könyörög, irgalmat esdekél? Ugyan, adják meg neki az irgalmat, hagyják meg a mandátumát! A közvélemény elvégre is csak tisztába akart jönni Ugron urral. Tudni akarta, mennyi igaz a zabliferálásból. Nos, ő megmondta:

— Szállítottam zabot, igaz, de már nem szállítottam! Hat nincs okotok tovább rá, hogy meg akarjatok fosztani a mandátumomtól, a mandátumomtól, a mandátumomtól!

Kora reggel, mikor a bárkához szokott menni, hogy onnan a lakait kimergesse és a vasár-esonakba vihessék, mindig lelt a vasmaeska nyelére, ott szalonozott. Így jöbön esett, hiszen ezekben a nagy forgatagos vasárban a lakajonnan pilent. Egyszer csak nincs a vasmaeska, csupán a nyoma, a hol már a kavicsos töltésbe olyan jó mélyen bepapakolta az eső es odaszorította a nap melegé és a szél szákdadása. Hova lett az ő vasyona? Ki tudhatta ám, hogy mi történt az éjjel? Nem tudta a rendőr sem, nem tudta a partör, nem tudta senki a deregekig.

Ki rúbita meg? A raez hajós hajnalban ment el. Csakhogy Saira is gyanakodott, meg Demire, Gubóczra és a hajósokra. Mezt is jelenteni az esetet. A vasmaeskanak nem akadt gazdája, bár-hogy varta is Bálint annyí idő óta a gazdáját. A vasmaeska elvezett. Igen ám, de Bálint ügyelete ala tartozott, egy esztendőig felelős érte. A törvény ennyi és onnyi paragrafusra épen olyan szent, mint a többi valamennyi paragrafusra. A kis, négyyszögletű ezüdat Bálint meg is kapta, hogy tessék törvény elé állni és beszámolni, hova lett a vasmaeska. Nem lopott, nem sikkasztott. Ijedten ment az ügyvédek, segíten rajta.

AZ ÁLDOZATOK.

ORSZÁG REGENY.

Ita SZTANJUKOVICS MEHÁLY.

— Volodja! Micsoda kifejezések ezek? — sietett Vasziljevna Olimpiáda a fiát feddni. — Az nem igaz. Lemoeska igaz, hogy nem első rangú szépség, de igen csinos. Nagyon helyes kis arca van, különösen pedig a szemek szépek. Ugy-e, edes öcsém?

Belépett a szobalány és jelentette, hogy a reggeli talívala van.

Olimpiáda asszony ziveivel meghívással kérte föl az ezredet, hogy vegye szivesen a szerény állapot.

— Szivesen ülök le veletek, de nem ehetem. Tudod, testvér, felek. . . . Pedig mindenkitönöz izlik nálatok, csakhogy a gyomoromban . . .

— Az ellen kitönöz szerdunk van, balyuska! — szólt Volodja.

— Micsoda, öcsém?

— Három keserűt minden étkezés előtt, ez a legbiztosabb eszköz — felelt nevetve Volodja.

— Hobortós! . . .

E hó 17-ike óta nincs. Addig tehát szerinte is lett volna.

Hát mi nem firatjuk azt, hogy a szerződés majd csak szeptemberben jár le. Istenem, hát hadd maradjon meg képviselőnek Ugron Gábor! De egyet ki kell emelnünk, a mit szóba hoztak a mai bizottsági ülésben és a miről beszéltek előzőleg is jó idő óta: azt, hogy a delegációban talál Ugron Gábor bizalmat akart kifejeztetni a hadügyi miniszter iránt...

Zabszállítás, talpászállítás, pokróczgyár... Összekötés a magyarrelles Vaterland-dal... Bizalom a hadügyi miniszter iránt...

Nem Székelyudvarhely most telegyalid meg hát a bizalmat Ugron Gábornak! A mai bizottsági ülésben különben az történt, hogy Olay Lajos bizonyos adatoknak a beszerzését kérte és a bizottság ez adatoknak a beszerzését el is határozta.

Tudósításunkat a következőkben adjuk: Izzalom a folyosón.

Rendkívüli érdeklődés között nyílt meg ma a képviselőház összehívott bizottságának ülése. Nem esoda! Ugron Gábornak, az országgyűlési Ugron-párt vezérének szabierálási ügyét vette tárgyalás alá a bizottság.

A gyűlés fél 5-re volt hírdelve, s már jóval 4 óra előtt sok képviselő és hírlapíró volt a képviselőház folyosóján, s várta izgatottan a bizottsági ülés megnyitását.

Magától értetődik, hogy élénken beszéltek a szabierálásról. Az Ugron-párti és kormányparti érdeklődés határozottan állították, hogy a bizottság vita nélkül kimondja, hogy a szabierálási ügy nem összeérthető a képviselői állással. Azt hitték, rövid fél óra alatt véget ér az ülés. Vétettek!

A tárgyalás.

Apáthy Péter, az összehívott bizottság elnöke fél 5 órakor nyitotta meg az ülést. A bizottság tagjai közül jelen voltak: Rudnyánszky Béla előadó, Rátkey László, gróf Andrássy Tivadar, Dóna Andre, László Mihály és Ragályi Béla.

Az érdeklődő képviselők közül a következők voltak jelen: Madarász József, Mohár Antal, Lesskay Gyula, Thalhy Ferenc, Tóth János, Pichler Győző, Székelyi Tivadar, Hentaller Lajos, Kubiányi Árpád, Biró Lajos, Neményi Ambrus, Polányi Géza, Visontai Soma, továbbá az érdeklőt Ugron Gábor, a bejelentők közül: Olay Lajos és Solymossy Márton.

Először Apáthy Péter felkérte Rátkey Lászlót, olvassa fel a múlt év júlyus-évi jegyzőkönyvét. Mivel előadás után a jegyzőkönyv hitelesített, mire azután...

Elnök jelentette, hogy egy bejelentők, mint a bejelentő a házszabályoknak megfelelően megidézték. Egyúttal az összehívott bizottság esetét bejelentő, jelenlevő Olay Lajos képviselői kérték, legyen szives a képviselőházban általánosítva az összehívott bizottság bejelentését részletesen előadni.

Olay Lajos előterjesztése.

Olay Lajos előadta, hogy a legutóbbi időben elterjedt hírek szerint, Ugron Gábor gabonaneműk és takarmányfélék szállítására néve kötött szerződést a hadügyi miniszterummal. Ha a szerződés tényleg megvan és ha tényleg olyan természetű, mint a nyilvánvaló mondják, úgy inkompatibilitást involvál. Kéri, hogy Ugronnak a hadügyi miniszteriumhoz való viszonyát illetőleg...

— Nem, komolyan, próbáid csak meg! ... Mama, nem kapunk ma snapszt? ... Vasziljevna Olimpiáda melabus tekintet vettél fira és a pohárszékűd keskeny-nyaku üveget vett ki.

A reggeli nagyon ideles és bőséges volt. Az ezredes pedig megfélejtkezett gomoruhrutájáról, és megköstölta a borju-szeletet ep úgy, mint a párdő halat. E közben folyton azt mesélte, hogy ma reggel a piacon volt, tudakozódott az élelmiszerek arai felől, aztan találkoztott valami fényes temetessel, és megtudta, hogy Olegjev gazdag kereskedőt viszik utolsó útjára, a ki ószazzer rubelt hagyott hátra, és végül emondta, hogy a Nagy-Morzsákja utczában segált...

— És tudod, testver, kit találta ott? — Kit, edes ócsém? — A te Szasádat. ... Valami kirakat előtt állt és a brilliánsokat nézegette. Mi van vele? Talán othagyta állását? Vasziljevna Olimpiáda nyugtalanul fészkelődött. — Talán az irodába ment. — Allgha. Hisz az egész más oldalon van. És már elmúlt tízenegy óra.

Sajátságos ... valószerűleg valami más dolga volt, azért nem ment ma az irodába. — En is erre gondoltam. De ha más dolga van, miért nézegeti a brilliánsokat? — Meg akarja vasarolni, és Szenicskának ajánldekozza — csutólódott Volodja. — Oh, Szasa nem sokra becsüli a gyémántokat! — szolt gyulódólag Szenicska. — Az előszobában megszólalt a csengő és nem-sokára Pinegin Szasa lépett az étkézőbe. — Farkas emegettünk. Epen rövid beszélünk, edes ócsém! — szolt hamar és fölöttébb kedveskedő arczeal az ezredes. Mindannyian elhalgattak. A „renegát” érkezett tartózkodra és halgatással fogadták.

Pinegin kezét csókoló anyjának, nagybátyjával, fivérével és nővérelé kezét fogott, és leült az asztalhoz. — Akarsz valamit enni? — kérdezte Vasziljevna Olimpiáda nem nagyon baratsagosan és aggodalmasan nézte a fia izgatott arczeit. — Bizonyosan megint othagyta az állását — gondolta. — Kösöm, igen. — Rögton kapsz egy fölmelegített kolletet, mert már kihűlték.

adatok szerzetesenek be a következő kérdések tisztázására:

1. Szerzetesenek be a kérvények, melyeket Ugron Gábor egy a mult évben, mint az asztólíi években a hadügyi miniszteriumhós benyújtott s a mely kérvények tartalmából kell kitűnni annak, ha vajjon Ugron a saját termésű gabonaneműk és takarmányfélék, vagy általában gabonaneműk (buzsa, zab, rozs) és takarmány (széna, szalma és egyéb szükséglet) szállítására ajánkozott-e?

2. Szerzetesenek be jelentés a hadügyi miniszteriumtól arra nézve, hogy engedélyezte-e és ha igen, mi czímen, hogy Ugron ne csak a saját termésű gabonaneműket és takarmányféléket szállítsa?

3. Szerzetesenek be a delegációnak az a határozata, mely szerint a hadügyi kormány a hadsereg termény- és takarmányszükségletét közvetlenül a termelő gazdáktól köteles beszerezni.

4. Szerzetesenek be a hadügyi miniszter jelentése a tekintetben, hogy Ugron Gábor csak akkor kapott-e megbízást gabonaneműk és takarmány szállítására, a mikor képviselő volt és a mikor újra azzá lett, avagy kapott-e akkor is, a mikor nem volt képviselő?

5. Szerzetesenek be a hadügyi miniszter jelentése, hogy Ugron Gábor mely években mennyi terményt, milyen terményeket és mennyi takarmányféléket szállított?

6. Szerzetesenek be adatok arra nézve, hogy Ugron mennyi gabonaneműt és takarmányt szállított a saját maga terméséből és mennyi idegenektől beszerezett gabonát és takarmányt liferált?

7. Tény-e ezek után az, hogy Ugron Gábornak a delegáció font emilitett ama határozatával szemben, hogy a hadügyi kormány egyenesen a termelőknél fedezze a kinestar szükségleteit, joga volt idegenektől beszerezett gabonaneműket és takarmányféléket szállítani?

8. Szerzetesenek be az 1899. évi delegációsális iratokból, az aktáiból annak az albizottságnak, melynek elnöke Lubits Antal, előadója Miklós Ödön, tagjai pedig Pulszky Agost, Tolnay Lajos és gróf St.chevnyi Imre voltak, az a bizalmi nyilatkozat, melyet Ugron Gábor, mint delegációsális tag a hadügyi kormány dícsőtésére adott. Ha ez az indítvány irásban föltalálható nem volna, úgy a tényre nézve a nevezettek, mint tanúk hallgatassanak ki, mert e bizalmi indítvány tényre maga kétségtelemé teszi, hogy az ilyen is hasonló, a kormányval való szerződéseket föltalálhat összeérthetnek a képviselői állással.

9. Hallgatassak ki Sándor Pál, a ki az ügyet a kereskedelmi és iparkamrában szóba hozta és a kinek a kezét közt hihetőleg sok adat van, a mely a gabona- és takarmányszállítás illusztrálására szolgálhat.

Előadta azután Olay Lajos, hogy hr szerint Ugron Gábor a magyar kir. államvasutakkal is állandósággal bíró szerződéses viszonyban áll talp-fak szállítására nézve, a mennyiben évi 100,000 darab talpfa szállítására vállalkozott. Az idevonatkozó szerződéseket és kimutatásokat beszerzését színtén kéri.

Előadja továbbá, hogy Ugron Gábor évekkal ezelőtől arra vállalkozott, hogy a Székelyföldön pályaczevyárt létesít. Erre kapott a kormánytól 1000 forint utatárjárás költségek fejében, 4000 forint pedig kölcsönkpen, vagy más czímen. Az idevonatkozó iratokat is kéri beszerzeni, hogy a tárgyban is eldönthető legyen az inkompatibilitás kérdése.

Solymossy vádjá.

Elnök kéri azután, hogy Solymossy Mártonnak van-e előadni valójá?

Solymossy Márton kijelenti, hogy ő mindenben hozzájárul azokhoz, a miket Olay Lajos orsz. képviselő előterjesztett. Megjegyá, hogy ő mint közpolgár, a ki a függetlenségi eszmék lelkes híve, tisztán akarta látni, hogy lehetséges-e az...

Dunja, a ki új terheket hozott, el akarta vinni a talat, de Pinegin visszatartotta.

— Nem szükséges. ... Igy eszem majd. — Ne, Szasa, melegen jobb izt — szolt az ezredes finom, légy, gyöngéd hangon, és elábe totta a palinkas üveget: — A kecsége finom előlkés. Gócsém.

— Nem iszik pálinkát — szolt Volodja, a ki fivére megérkezése óta föltűnően halgatott lett. — Nem? ... A kecsége azonban snapsz nélkül is fölséges. Nagy művésznő vagy a konyhában, testver!

Pinegin némán evett. Vasziljevna Olimpiádt gyótoré a vagy, hogy megszabaduljon a kinos bizonytalanságtól, és megtudja, miért nem illt ma Szasa az irodában, és miért jött. És diplomatikusan kérdezte: — Mar régen nem voltál nálunk Szasa. Már irni akartam, hogy megkérdezzem, nincs-e valami bajod? — Egészédes vagyok, anyám. ... De sok dolgom volt az utóbbi napokban. — Hivatalosan? — Igen, hivatalosan is, máskép is, ... sok egyéb.

— Ugy, azért nem mentél hád ma sem az irodába? Nagyon megerőltetted magad és most egy napot pihsz. Okosan teszed. Olyan nehéz szolgálatod van és mégis oly kevés a fizetésed. ... Mindennél a protekció, a protekció! — sohajtot Vasziljevna Olimpiáda. — Olyan okos fiunak, mint Szasa, már régen ózer rubeljenék kellene lennie, ha érdem és ratermettség szerint osztogatnák nálunk az állásokat! — kiáltott fel kissé pathetikusán az ezredes. — Kösözöm a bököt, bátyám, és az ózetrel is! — felelt ironikusán Pinegin és anyjahoz fordulva így szolt: — Egyáltalában nem szaladgálok többé irodába mama! Mer meglegeltem!

— Ott hagyod az állásodat? — kérdezte Olimpiáda asszony ijedten. — Igen. — Szasa bizonyosan jobb állást kapott. Az ő észével nem elégedhetik meg örökké ötven rubellel, ó, a természetudományok leendő doktora — szolt az ezredes hízlekedő, vékony hangon. Finom, alig észrevehető guny hangzott ki a megjegyzésből. — Kítnő eszem mellett sem kaptam jobb állást, bácsi.

— Mindannyian rosszakon néztek a „renegát”. a ki új könyveműnön hagyta ott állását és még csak nem is törődik vele. — Talan az irodalmárkódosod lesz most az egyedüli foglalkozásod? — kérdezte Volodja gunyosan.

Pinegin hűde, megvető pillantást vetett fivérére, és a nékál, hogy valszára érdemestelen, anyjahoz fordulva így szolt: — Ne igazod fel magad, mama. ... Nincs szükségem új állásra. ... Hazasodom, még pedig gazdagon. ... Volodja és Szenicska meglótkék egymást könyökkel és gunyosan mosolyogtak. Az ezredes is letele görbülte szája szögleit. Vasziljevna Olimpiáda hitetlenül nézett fira, és nem tudta, mit gondoljon.

Szasának ugyanis meg volt az a csunya szokása, hogy néha becsapta hozzátartozót. — És melyik gazdag lanykak kell ilyen szegény éhenkórász, ilyen foglalkozás nélküli ember. Hihetetlen!

Pinegin azonban fölitta és hangja ideges nyugtalanságtól rezgett: — Nagyon helyes, müvelt leány. ... Remélem, tetsezni fog nektek. Leány az elhalt Konovalov aranybánya-tulajdonosnak. ... Az „aranybánya” szára mind fölptantak. Ugy látszik, Szasa meg sem tréfál. — Konovalov? — kiáltott lelkesúten és elragadtatással az ezredes. — Az, a kinek, mint mondják, több milliója és nagy háza van a Karavannagán. — Ugyanaz, bácsi — felelt Pinegin. — Es te ... Szasa ... te elveszed. ... komolyan beszélés? — kérdezte Vasziljevna Olimpiáda. — A lehető legkomolyabban, mama. Holnap bemutalom a menyasszonyomat. — Es mond, igaz ... igazán oly gazdag? — Igen. ... Két milliója, aranybányája és háza van. — A milliók és az aranybánya lesújtó hatással voltak. Mindannyian úgy meredték Pineginre, mint valami mesebeli hercegre, néma elragadtatással és tiszteletteljes becsúlással. Ez a Szasa, a renegát Szasa hirtelen mindannyiuk szemében egész mas ember lett, mintha valami nagy hőstettel vitt volna véghez és sugározó dícsény venné körül.

(Folytatása következik.)

Ugron védekezése.

Elnök azután átadta a szót Ugron Gábornak. Ugron Gábor kijelentette, hogy meglepetéssel hallott oly adatokat is felhozni maga ellen, a melyekről fogalma sem volt, hogy azok szószegere találnak kerülni. A zabszállításra vonatkozólag hozott magával okmányokat és adatokat. Erre vonatkozólag szóbeli előterjesztést nem is tesz, hanem irásban adja azt be s a bizottság rendelkezésére bocsátja. A többi ellene most bejelentett esetre vonatkozólag azonban időt kér a bizottságtól, hogy megvizsgálhassa azokat. Ezután felolvassa védelmét, mely így hangzik:

Tisztelt bizottság!

Az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontja ekként szól: «A kormányval szerződési viszonyban álló vállalkozó, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel, vagy veszteséggel van öszekötve» országgyűlési képviselő nem lehet.

Ezen pont alkalmazhatóságához szükséges, hogy az egyik szerződő fél kormány, a másik vállalkozó legyen. Az én vételi szerződésemet a közös hadügyi miniszterium intendanturájával kötöttem 108 waggon zabra, mely szeptembertől márcziusig volt szállítandó. Kérem az eredeti zárlatoknak a közös hadügyi miniszteriumból való beszerzését, mivel én csupan másolatokkal rendelkezem és mint magánember az eredeti példányokat nem ismerhetem.

A közös hadügyi miniszternek hatósága polgári egyének fölött nincs; szerződéseim következtében fölöttem sem ilyen hatóság, sem valamelyes befolyás nem nyert; még kevésbé vált hatóságomra és szerzett fölöttem hatalmat a katonai intendantura, mivel polgári ügyekben bírói hatalma sem annak, sem ennek nincs; veteli szerződésemben a kikötött bíró a tőzsdé-bírószág.

En szerződési viszonyban álló vállalkozó nem vagyok, mert én egyszerűen eladást és pedig fix áron eszközöltem. A mi kereskedelmi ügylet és vételi szerződés a nevé. Én ezen ügyletben eladó fél vagyok, nem pedig vállalkozó. (Unternehmer, entrepreneur.) Nem vagyok vállalkozó, mert az arut természetes állapotában, minden átalakítás, feldolgozás nélkül adtam el és mert állandóan, üzletszerűen gabonaeladással nem foglalkozom. A jelen ügylet is az esztendő hét hónapos gabonakereskedési szakára terjedt csupan. Mas megtele mellett minden dohánytermelő dohánynak beadása alkalmával vállalkozó volna és nem eladó a mit senki sem állított eddig, ambar, hogy a dohánybeadás nem is fix áron történik, hanem átdataskor megállapítandó érték ellenében.

A kormányval szerződési viszonyban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Mindennapyan iradalmi iratokban álló és vállalkozó képviselő is csak annyiban jut összehívott helyzetre, a mennyiben a vállalat esetleges nyereséggel vagy veszteséggel van öszekötve. Miatan én a zabot előre meghatározott fix áron adtam el és az utólagos elszámolásra való minden alkalmat kiárt, a hadügyi miniszteriumtól, vagy az intendanturától nyereségen vagy veszteségen nem lehetett, azoktól nem is függött az.

Ezebből látható, hogy az 1875. l. t. c. 2. §. b) pontjában megszabott feltételek sem az egyik, sem a másik nincs jelen, mivel vállalkozó nem vagyok és a kormánytól függő nyereség is veszteség ki volt zárva. Függetlenségemet pedig a polgári bíróság ítékezése biztosította.

Ugy a bizottság tagjai, mint a jelenlevő képviselők néma eszenben hallgatták végig a védíratot. A mikor Ugron bevégezte s okmányaival együtt átadta Apáthy elnöknek, perczeig kinos esőnd uralkodott a teremben.

Vége Apáthy elnök feltette a kérdést, van-e valakinek megjegyzése a védíratra, vagy óhajta-e valaki a bejelentékhöz vagy a bejelentethez kérdést intézni?

Rátkey László kifejtette erre, hogy úgy Ugronnak, mint a képviselőháznak az az érdeke, hogy a zabszállítás kérdésének minden fázisát tisztán lássa a nagyközönség. Ep azért, talán Ugron adhatna felvilágosítást a bejelentett adatokra. Kéri, mennyi zabot szállított?

Ugron Gábor: Összesen 108 waggon cabot, melyet szeptembertől márcziusig kellett szállítani. Rátkey: Szállított képviselő ur zabot már más években is?

Ugron Gábor: Igen! 1896-ban. Rátkey: Színtén ilyen mennyiséget?

Ugron Gábor: Nem! Hogy mennyit, az nem tartozik ide, „különb akkor nem is voltam képviselő”. A zabszállítás csak ideiglenes dolog, esztől tavaszig tart. Epen olyan dolog ez, mintha valaki dohányt eladja az államnak.

Rátkey: Még egy kérdést teszek. Természetes, ha akar a képviselő ur, lefelé rá, ha nem, hat nem. Legyen szives megmondani, hogy az idei zabszállítás, illetve átvételnél, a katonai bizottság részéről a minőségét illetőleg nem történt-e valami nehézséges vagy kifogásolós?

Ugron Gábor: Nem! Különb is, ha a bizottság valamit kifogásol s rossznak talál, a helyett más szokás adni. Ha a zab dohos, a helyett más kell liferálni. Erre vonatkozólag különben a kereskedelmi törvény az irányadó. Az ő képviselői minőségem abszolút nincs érintve, mert a szállításra vonatkozólag a bözérbíróság ítélete döntő.

Rátkey László: En ezt a kérdést azért vettem fel, mert öszekötve tartom az öszefüggelenséget. Ugron Gábor: Hogy mi történt az átadás és átvételnél, ezt nem tudja. Erre volt neki ott meghatalmazottja jelen.

Gróf Andrássy Tivadar: Ki volt-e költe az, hogy saját termésű zabot szállított?

Ugron Gábor: Nincs semmi kikötés. A szerződésben az van, hogy idői termésű zabnak kell lenni, de nem saját termésűnek. A hadügyi miniszteriumnak ugyanis joga van egy bizonyos százeleket árlejtes nélkül kiadni termelőnek. Olyan ez, mint mikor a remonda-átlítsnál valakitől a kommissió csikokat vásárol. Lehet, hogy csak három az illető tulajdona, a többi meg másé. Azert megis eladja.

Német okiratok. Rudnyánszky Béla az Ugron által benyújtott német szerződés szerzetén hivatalos magyar fordításban hallani.

Apáthy Péter elnök megjegyzá, majd erről akkor lehet szó, ha a hivatalos okmányokat a bizottság megkapja a hadügyi miniszteriumtól.

Rátkey László: Nem tartja a magyar képviselőház mellősszavalt összehívott bizottság, hogy német okmányt olvasson. O aüg érdemleges tárgyalásba sem hajlandó bocsátkozni, mi a hivatalos magyar szöveg előtte nem fekszik.

Rudnyánszky Béla: Miatan Olay Lajos az összehívott bizottság esetek itt precizírozta, azt kéri Ugron Gáborától, volt-e csakugyan talpfa szállítási szerződés, s volt-e a kereskedelmi miniszteriummal szerződése a székegyföldi pokróczgyárat illetőleg?

Ugron Gábor: Igen! Volt! Ezután az elnök felkérte a hallgatóságot, hogy legyen szives tavozni, s megkezdődött a bizottság zart ülése.

<

és az iskolafentartók közt bizonyos kalamitások jöttek létre, a község, vagy felekezeti, sokalvan a terhet, az iskolák átmentek az ugynevezett iskolatervek vezetése alá...

A miniszterelnök a házban mondta ki, hogy a kolozsvári egyetemen protestáns teológiai kart, a budapestin pedig görög keleti teológiai kart fognak felállítani...

Ut van a román egyházfőnök hivatalos sajtója, a 'Telegraful Roman' és az 'Unirea', melyekben minden nap találunk hazafeliről híreket...

Barabás Béla beszámolója. A gyomai kerület országgyűlési képviselője: dr. Barabás Béla vasárnap, márczius 25-én tartja beszámolóját Dobozon.

Az öszzeférhetetlenségi törvény revíziója tárgyalásban van a képviselőházban. A gyomai kerület országgyűlési képviselője: dr. Barabás Béla vasárnap, márczius 25-én tartja beszámolóját Dobozon.

Zavarások Romániában. A bukaresti 'România Juna' ma megjelent száma vezércikkében fejtegeti azokat az okokat, melyek miatt a 'jelenlegi román kormány homofóbia korszakát élte...

Az 'Independence' állítólag jó forrásból azt a szenzációs hírt közli, hogy lord Kitchener hatalmával megkezdte az oroszok elleni hadjáratát...

A muld éjjel a bükök a Molder folyón az ezüstvási hidat Bloemfontein és Brandfort között levezette röpítették.

A veszprémi házból. A király a veszprémi székesepiskopátban Szalay Mihály pappal beszélgetett...

A köztársaság elnöke, az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

Angliának tehát még mindig óriási áldozatába kerül a haboru folytatása. Az angol hívtalós kimutatás szerint 16.125 ember volt az angol hadsereg vesztesége márczius 3-áig.

UJDONSÁGOK.

— márcz 20. — Személyi hírek. Ottó és Ferdinánd királyi főhercegek Rottenstein várából holnap Bécsbe érkeznek.

Kossuth Lajos halálának évfordulója. Hat esztendővel ezelőtt sötét gyász borult az országba.

A székességi főváros tanácsa az évforduló alkalmából gyónjórán feldíszítette Kossuth Lajos sírját a kereszt-püskös temetőben.

A sirni egész nap óriási község volt. Mindenki hozott egy-egy szál virágot a nagy hazai sírjára.

Kossuth Lajos sírja, a mely délelőtti órák gyásztisztelettel tartott a Deák-terti evangélikus templomban.

A templom előpadsorában foglalt helyet Kossuth Lajos és Rózya Dalint országgyűlési képviselő és az egyesület tagjai.

Karnek lejtve be a kegyeltes ünnepélyt, min Kossuth Ferenc elnökségű az egyesület tagjaitól és ellátott a templomban.

A jelenlévők autan kivonultak a kereszt-püskös temetőbe, a nagy halotti sírjához. A menetet, a melynek élen husz óráig haladt az egész uton nagy község kísérte.

A tudomány-egyetemen nagy ünneplésre adott alkalmat az évforduló.

Egyedül Concha tanár nem akarta figyelmeztetni az ifjúság tiltakozását és meg akarta kezdeni az előadást.

Nyiregyházán Kossuth Lajos halálának évfordulóján a zsidó iskola emlékünnepélyt tartott Kelenem igazgató szép beszéde után.

EGYHÁZ.

A veszprémi házból. A király a veszprémi székesepiskopátban Szalay Mihály pappal beszélgetett...

VIDÉK.

A csendőrség az uszások ellen. A mikor a rutén nép érdekében megindított mozgalom kiderítette, hogy a nép nyomorát az uszori idezte elő.

KIS HIRDELTÉSEK

Ezen hirdetés rovatban minden azo egyeztet beiktatandó...

Minden hirdetésre felvilágosítás ad a kiadóhivatal...

TELEFON 5166. Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges...

Kis hirdetések

Adás. Használt és új pénz-szekrények. Balaton-Almádiában...

Eladás.

Használt és új pénz-szekrények. Balaton-Almádiában...

Alkalmazást keres.

Házvezetőni, Pénzkölcsönt, Szabadalmi...

Külföldre.

Spóra-fele világhírű klattai díszszegű és óriás szegű.

Erényi-féle

Érdemes értesítés. PATAKY H. és W. Központ: Berlin-Luisenpark 25.

MICHELSTADTER S. E. és II. BUDAPEST. Váci utca 3. Erzsébet-körút 15.

Madách Imre Élete és Költészete. PALÁGYI MENYHÉRT. Képzelték.

A híres HALDEK félé magvak. kaphatók Budapesten, Károly-körút 9. sz. és a vidéken minden jobb üzletben.

Boszniai szilva. (Eredeti fajta.) Készlet: 16.000 remek példány. AGÁTSY BENEDEK iskola.

Hirdetmény. Magyar királyi államvasutak. Osztrák-magyar vasuti kötelek...

ÉDER ANTAL GYULA. Budapest, IV. ker., Váci-utca 28. sz. Alapítva 1870-ben.

VUKOVARI areztisztító kenőcs és bőrszépítő szappan.

BUTOR. Ajanljuk dusan felszerelt raktárunkat, u. m.: háló, ebédlő, szalon- és őr-szoba berendezéseket.

PATYI KÁLMÁN és TIVADAR (TESTVÉREK) üzletünk kizárólag. Kossuth Lajos-utca 11. sz.

Titkos betegségek. Dr. KAJDACSY rendelő intézetében. Budapest, V. kerület, 4. szám, I. emelet.

FIUME. Mégis csak legjobb a KAVÉ FRATELLI DEISINGER-től. Fiuméből vagy Triestből...

MAGYAR ÁLTALÁNOS HITELBANK. Hirdetmény. A részvényesek mai napon tartott közgyűlésének határozata szerint az 1899. évre megállapított osztalék részvényenként 36 koronával fog folyó évi április 1-től kezdve...

Zenemű-ujdonságok. Uj operettek és operák. Jones: Gésdi, 2 kére. 6.-

Albunok és magyar dalok. Budapesti dalok. 4.-

Hirdetmény. Gyors és tehermentes házhoz szállítás. A magyar kir. államvasutak a vasuti közlekedésért...

Központi Tejszarnok Szövetkezet. Készletlen házhozszállítás. Leszállított árak.

Csodtömegeladás. Alulról csodtömegeladást ezen közhírré teszi, miszerint vagyonbukt Buzsáki János (Békéscsaba) csodtömegeladást tartozik...

Orosz operák. Auber: Portici neme. 1.80

Két koronán felüli megrendelések utánvétel nélkül eszközlőnek. Kisebb rendeléseknél az összeg és 20 fill. portó költség előre kifizendő.

Hirdetmény. A magyar kir. államvasutak a vasuti közlekedésért...

Gyengeségi állapotok (impotentia) ellen pártatlan sikert gyógyhatású folytán legmegelőgöbben ajánljuk Dr. Mitzger Tivadar hírneves hydro-elektrotherapiával rendelő-intézetét Budapest, Teréz-körút 44., I. em.

Hirdetések. lap részére felvétetnek a kiadóhivatalban, Budapest, IV., Papnövelde-utca 8. sz.

Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) es. és kir. udv. könyv- és zenemű-kereskedésben Budapest, VI. kerület, Andrásy-ut 21.

Hirdetmény. Magyar királyi államvasutak. Osztrák-magyar vasuti kötelek...

Hirdetmény. Magyar királyi államvasutak. Osztrák-magyar vasuti kötelek...